

Baluard de Sitges

SETMANARI

MCMI - XXIV (primera època)

Redacció i Administració: Santiago Rossinyol, 6

27 de Març 1932 N.º 1243

RADIO "IDEAL"

—Cinc tipus americans—

Els més nous i econòmics

Colossals pel seu alçanc,
selectivitat i potència

Representant a Sitges:
Amadeu Padret - Major, 8

Tischbein—«GOETHE als afores de Roma»

Joan-Wolfgang Goethe

1749-1832

Joan-Wolfgang Goethe, poeta i filòsof alemany va néixer a Francfort l'any 1749. Destinat a l'advocacia, feu els seus estudis a Leipzig (1768) i a Estrasburg (1771). Una volta doctorat, abandonà la jurisprudència per tal de prendre part al desenvolupament literari d'Alemanya i s'establí a Weimar, prop del gran-duc Carles-August (1775). L'any 1772 havia ja publicat un drama: «Goetz de Berlichingen» dintre la tònica de Shakespeare, i l'any 1774: «Werther», una mena d'autobiografia de la seva juvenesa, que resumeix les aspiracions de la seva època i que donà naixença a tot un gènere nou de literatura. Es aleshores que escriví el «Comte d'Egmont», tragèdia (1775); «Wilhelm Meister», (1777); «Ifigènia a Tàurida» (1786).

Després anà a Itàlia, on sojornà tres anys i de la seva estada al bell país n'eixí «Torquato Tasso» (1790).

L'any 1792, en l'avenç de la Revolució Francesa, s'enrolà al Duc de Brunswick en la invasió de la Champagne i va compondre «Roman de Renard» durant la presa de Magúncia.

Feta amistat amb Schiller, l'any 1794 publicà els seus «Epigrames venecians» i els seus «Lieds», esdevinguts clàssics, els quals crearen la poesia lírica d'Alemanya. En 1797 donà «Hermann i Do-

rotea» i en 1798 la primera part del «Faust», admirable tragèdia filosòfica i religiosa, on resumí tota la seva vida intel·lectual, les seves passions, les seves meditacions i les seves lluites interiors.

Va romandre al marge de la gran contesa del patriotisme alemany i, mentre Alemanya s'armava per la llibertat, Goethe escrivia les «Afinitats electives», la «Matemòrfosi de les plantes», la «Teoria dels colors».

Napoléon, l'any 1808, anà a veure'l a Erfurt, parlà bona estona amb ell i va lliurar-li la Creu de la Legió d'Honor. En 1815, Goethe fou ministre d'Estat del duc de Saxònia-Weimar i ocupà els seus llocs a escriure, sota el títol de «Veritat i Poesia», les seves memòries, continuades més tard amb el d'«Anals»; després fundà el recull intítulat «L'Art i l'Antiguitat», redactà el seu «Viatge a Itàlia», «Divan oriental» (1819) i acabà la segona i la tercera part del «Faust».

Morí a Weimar el 22 de Març de 1832.

Tot el món commemora aquesta data. Catalunya, ceneix també el seu lloc al front del poeta-filòsof, amb un seguit d'actes organitzats pels nostres elements intel·lectuals. Sitges, sabem que depositarà un feix dels seus clavells vora el marbre del geni.

De moment, vagi aquest senzill record.

Sitges - Barcelona

Agustí Ferrer, el nostre pintor tan discutit i combatut amb armes de tota mena, obrí ahir, Dissabte de Glòria, una altra exposició de la seva darrera producció artística a la «Sala Parés» dels Establiments Maragall. Hem volgut associar-nos a l'acte inaugural perquè tenim la sensació que allà on va Agustí Ferrer, hi va Sitges, com si l'artista, en plantar la seva tenda, al llarg del camí, hi portés totes les visions i tots els contactes de les seves estades a la vila: de

bon matí, dialogant amb les pàgines que acaben de desmuntar la somera, o mercant un paner de figues; en ple migdia, recorrent el fust de les ones o cimejant la muntanya amb una filla a cada banda— la rossa, la bruna—; al caure de la tarda, collint cosconilles o abastant serves; el vespre, destriant els estels o fendint, amb la mirada, l'argent de la lluna damunt la mar.

El guardià de la gràcia antiga del Carrer de Sant Joan —aquell tan amorós de calç i de la llenca de cel

Les processons de Setmana Santa

Novament, a la nostra vila, el sectarisme s'ha imposat per damunt de la voluntat popular, per damunt de la raó i la lògica... Novament la petita conxorxa, la baixa passió han menat els destins d'aquesta vileta blanca, blanca i pura per fora, a les parets, per bé que amb negres taques per dintre... Per segona vegada ha estat escarnit el dret de cada home, de cada ànima, de cada voluntat. S'ha coaccionat violentment, d'una fàisó insidiosa, la lliure expressió d'un sentiment espiritual — humaníssim — que té fondes arrels en les nostres consciències...

Les processons de Setmana Santa enguany no han sortit. Després d'haver obtingut el corresponent permís de l'Alcaldia (data 4 del corrent) i quan tot Sitges es preparava a celebrar la Setmana Santa amb tota la solemnitat característica d'aquesta vila per a aquests cerimonials; quan ja estava tot preparat per a l'exhibició dels misteris, el dia 21, al vespre, un comunicat laconic, fred:

« Governador Civil a Alcalde de Sitges. — No s'autoritza processons Setmana Santa. »

La intervenció prop del Governador Civil, pren caires d'evidència. La vocació que s'ha efectuat prop de la primera Autoritat s'endevina. La insidia ha treballat. L'atac sectari d'unes mentalitats errades i d'uns visionaris de visions poc afortunades, ha estat possible de fer-lo prevaler per la impassibilitat de la nostra majoria consistorial. No han complert com els pertany, ni el senyor Batlle ni els seus regidors de la majoria. S'ha permès la violació —violació brutal—del desig unànim d'un poble, i mentre succeeix això, Jaume Miravittles pot anunciar i explicar la seva conferència «contra la Religió», a despit de l'hostilitat que despertà.

Cercareu, lector, endebades la llibertat. Cercareu endebades el principi d'autoritat. Endebades el lliure dret d'autodeterminació, d'exterioritzar, de viure el que un hom vol pensar. Lliçó dura!... Caldrà dir que ens en devem aprofitar?... Caldrà remarcar la necessitat que té la Sitges Catòlica d'una reacció d'eficàcia?... No. La gesta temerària acomplerta per l'ofuscació d'intel·ligència ens farà despertar a un nou ritme de vida activa, de propaganda i organització. Ens cal l'esforç de tots els sectors de la Sitges catòlica. Ens cal preparar-nos per tal de despertar un nou esperit de proselitisme en pro de les idees fonamentals i bàsiques de la nostra vida vilatana. Despertar un nou esperit d'oposició a les negacions arrivistes que s'han encomanat alguns cervells averiats per lectures insanes. Ens cal la col·laboració de tot bon sitgetà. Ens cal l'ajut de tot aquell qui tingui consciència de l'hora que vivim, noció de la responsabilitat que plana damunt nostre... Defensarem contra tothom i contra tots, les Doctrines del Crist. La realitat viscuda ens hi obliga. I si aquesta anyada, no ens ha estat propícia, treballarem i lluitarem per tal de que la vinent ens en sigui. Procurarem que no ens passi mai més el que ens ha passat aquesta Setmana Santa. La nostra protesta i la nostra acusació perdurarà en els records dels culpables...

L'any mil noucents trenta dos ha tingut la seva Setmana Santa. Ha estat —a la nostra Sitges— una setmana de dol, com mai de la vida n'hi havia haguda. Sense processons, silenciosa...

La divina música del silenci, omplia les nits primaverals dels Dies Sants, de místiques tonades...

CARLES GOMEZ I SOLER

única, el carrer que mena al «Cau-Ferrat» per via íntima — es lliura novament a la voracitat ciutadana i a l'estilet de la crítica. Ah, la crítica! Ell la coneix bé i no li fa perdre gaires hores de dormir. Es la crítica que procedeix dels petits cenacles, de les tertúlies amb ribets d'escola, de la camaraderia vestida amb robes jeràrquiques. Per cada crítica honesta, quantes no en trobaríem de mediatitzades per les conteses personals?

Agustí Ferrer, aquest Dissabte de Glòria, participa de la nostra joia

pasqual. La seva pintura fidel a ell mateix — vocació irrenunciable — canta en la nostra ànima amb veus d'eternitat i juvenesa alhora, i solament voldríem que les llums abril-ques guanyessin altra volta alguns dels seus llenços polser massa inclinats a la penombra.

SITBAR

Tot allò que és de raó ha estat ja pensat; sols hem de provar de pensar-ho de nou.

GOETHE

Les Caramelles del "Prado"

El cant d'aquesta nit

VALS, Mtre, P. Bové

Que s'obrin totes les portes,
que s'obrin de bat a bat.
Que el cant que duem als llavis
porta un doll de claretat;
esclatin les veus ben fortes,
nostre cor està abrandat!

Cantem a la nit florida
de joia i de riure clar,
cantem el goig de la vida
i el dolç neguit d'estimar.

Cantem les galtes rosades
i els llavis fets per besar,
i el foc d'aquelles mirades
que tornen el món més blà.

Cantem per tu, bella amiga
per tu, cor blanc sense enuig,
pel temps manyac que ja triga
i per l'hivern que ja fuig.

Donzella bonica,
sol de joventut,
de gràcia tan rica,
cor no decebut.
Donzella galana
que arran del balcó
escoltes com grana
la nostra cançó:

Segueix la tonada,
fes-la tan alada
que voli pels aires
i enjoi la nit,
que dugui gaubances
i encengui esperances
a cada mirada
i a cada esperit.

J. Armengol

Cançó de convit

AMERICANA, Mtre. Manuel Torrens

Ai! Quina nit més clara!
Amada, vols venir amb mí?
Tinc una nau a la platja
i anirem mar endins,
que la lluna, generosa,
ha estès fins a l'horitzó
una nupcial catifa
feta de randa i cristall.

Durem estesa la vela
i el vent la farà suau.
Durem l'amor a la proa
i la joia dalt del pal.
Jo et diré el molt que t'estimo
i perquè el meu cor et vol:
La tendresa et farà esclava
i beneirem el món...

Que és tèbia la teva boca
i quin alè perfumat!
La teva veu tan melosa
és més dolça avui encar.
Té un brill d'argent ta mirada
quan guaites a l'infinit.
Es més franc el teu somriure
i el teu cos més vincladís.

Asseguts, parlant d'amor,
passarem la nit sencera,
amb l'ànima somniosa
de gaubança i de repós.
Damunt del teu pit, serena
aquesta pau resplendirà;
quina pau si fos eterna
i eterna fos l'il·lusió!

Quan es desvetllarà l'alba
fruitrem d'un bell retorn.
Tu estaràs auriolada
dels besos que hauran florit
en aquesta nit de Pasqua,
i com penyora d'amor
dos estels en ta mirada
restaran per sempre més.

J. Puig i Mestre

Mi Ramón Casas

(conclusión)

Sería necia o senil puerilidad repetir aquí lo que escribió en un diccionario cuyo nombre no recuerdo y que ha sido perezosamente repetido en estos días. Entonces debí avenirme a los deseos del biografiado, pero ahora puede y debe decirse la verdad: Ramón Casas, pintor de grandes dotes, era además un dibujante preciso, sintético, de implacable realismo y retratista que a fuerza de dominar las apariencias de la forma avallaba el alma encerrada en los cuerpos. Los centenares de retratos dibujados en Madrid y en Barcelona, en París y en los Estados Unidos, son una gran parte de la obra del maestro. Ya sé que muchos de los dibujados por el diestro carboncillo de Casas, no «gustándose», alzáronse en denuestos creyéndose defraudados. Con el tiempo, no valdrán sombreros, melenas, chalinis, patillas o bigotes. A pesar de la maestría del dibujante, todos estos hombres señalados por accesorios no tendían a crear personalidad, desaparecerán sumidos en la nada de lo

anónimo, porque los disfraces no ayudan a fijar caracteres, antes los ocultan si los hay.

Estos retratos de Casas son tan exactos trasuntos, que dieron ocasión a una de las escenas más profundamente curiosas entre las que me ha sido dado presenciar. Aún hay quien recuerda que Mañé y Flaquer fué uno de los hombres de más claro entendimiento que vivieron en la Barcelona ochocentista. En plena fiebre retratista y con la ayuda de Maragall el grande, siempre inteligente y bueno, logré sacar al que fué el alma del antiguo «Brusi», de sus casillas y se realizó el milagro de hacerle acudir al estudio de Casas, en varias ocasiones. Era preciso mantenerle distraído, interesarle en algo que removiese sus convicciones, recordarle cosas del tiempo viejo y presentarle la vida de entonces, de la que él vivía alejado, casi recluso en su hogar de entornados postigos y tupidos cortinajes.

Ocurrióseme enseñarle los muchísimos retratos ya dibujados por Ca-

sas y, sin titubear, dijo de cada uno, de quien no conocía ni la apariencia ni el nombre, lo que su juicio debían hacer en la vida. Fué el primero un notario, profesión de difícil precisión, fuera de las escenas caricaturescas de teatro. Siguieron luego, lentamente, músicos, pintores, literatos, de los que hacía Mañé la distinción entre poetas y prosistas; la legión de políticos buenos, malos y peores, y de vez en cuando, en muy raras ocasiones, porqué la selección de modelos era severa, decía el ilustre polemista: «Este... no acierto a definirle... no hace cara de hacer algo», y, en efecto, era uno de los Don Nadie, que por equivocación se cuelan en los conjuntos más escogidos.

Lo propio acontece con los retratos al óleo pintados por Ramon Casas. En primdr lugar figura el autorretrato del artista, obra capital y primeriza que hoy posee Plandiura. Pintando en pleno entusiasmo de un mozo abundantemente dotado, hubiera sido un punto de partida, si la vida artística de Ramon Casas, hubiese sido en vez de fácil, agradable y serena, un camino de abrojos y miserias. Entre lo que se conoce en Europa, pintó Casas retratos que fueron, son y serán obras maestras, suficientes para fijar un nombre en los anales del arte. La mayor diversidad, la mejor calidad y el más crecido número se hallan por ahora en América, de donde pueden volver a lo mejor. Muchos de los retratados, también lo fueron por el gran pintor sueco Anders Zorn y en todos alcanza mayor y mejor potencial, Ramón Casas. Las obras del artista escandinavo, parecen perfectas visiones cinematográficas, de intenso color, titubeantes, báquicas y de un amable erotismo. Los retratos pintados por Ramón Casas, revdlaban los capitanes de industria americanos, ocultando temperamentos de negrero, bajo las impecables obras del sastre, así como las galas de muchas damas, no bastaban a hacer olvidar los orígenes, por más que de seda vistieran.

Entre los lienzos vagamente denominados «cuadros», entre nosotros se habla de los de los Museos de Barcelona y de Madrid, como si en efecto fuese verdad que posean los mejores y el mayor número. Ninguno alcanza en intensidad artística, en emoción y en conocimiento de la técnica pictórica, al estudio del antiguo Salón de Baile del «Moulin de la Galette», que Casas ofreció generosamente como recuerdo y hasta cierto puuto como liquidación de los años de juventud vividos en París, a su entrañable amigo y hermano mayor espiritual, Santiago Rusiñol, obra que se conserva en el «Cau-Ferrat», generosamente legado a Sitges.

Casas, pintó, dibujó e hizo muchas más cosas. Sus grandes dotes de disector, de escrutador plástico, le hicieron frisar muchas veces los límites de la caricatura. Sus croquis, que Rusiñol bautizó con el nombre de «Guerra de Calaf»; las andanzas bastantes verídicas de los dos amigos recorriendo una parte de Cataluña en lento carro; las aventuras imaginarias o reales escritas «desde el Molino» y especialmente, los centenares

Visita a l'Autódrom

Galantment invitats pel Sr. Morawitz el dia 19 el matí, tingué lloc a l'Autódrom de Terramar una reunió. Hi assistiren les personalitats més significades de la vila i representacions de les entitats culturals, així com també la premsa local.

El Sr. Morawitz va rebre als visitants amb les més cordials atencions, explicà que el motiu de la reunió era per tal de mostrar les reformes que s'han efectuat dins el recinte de l'Autódrom.

Guiats pel Sr. Morawitz, els visitants admirarem la transformació que s'ha efectuat per la qual queda convertit en un vertader jardí, que demostra el bon gust i els lloables projectes dels dels dirigents.

En la visita als tallers i fundició de pistons per a automòbils, el senyor Morawitz donà explicacions del funcionament de les maquinàries; remarcà la rapidesa en que són efectuats els treballs de fundició i pulimentació de pistons.

Seguidament, després d'aquesta interessant visita als tallers, foren obsequiats tots els concurrents amb un exquisit aperitiu, que transcorregué amb una amable conversa general sobre els projectes que té l'empresa respecte a la futura orientació de l'Autódrom.

Atenent-nos a la pràctica del Sr. Morawitz, a la seva experiència per l'organització de empreses anàlogues d'importància mundial, esperem que tots els entusiastes de l'automovilisme sabran fer-se càrrec de les millores. efectua-pes pels dirigents de tan magna empresa esportiva, demostrant amb la seva assistència als actes que s'organitzin, la simpatia de la qual són ben mereixedors.

Donem les gràcies al Sr. Morawitz per les moltes atencions de que forem objecte els visitants i expremem la nostra sincera simpatia pel digníssim reanimador d'una empresa que farà que el nom de Sitges sigui conegut no sols turísticament sinó com a centre automovilístic i manifestem per la nostra part, que farem tot quant estigui al nostre abast per tal d'animar l'afició en la nostra vila i donar vida a tots els actes que es celebrin.

J. P.

Pensaments de Goethe

Com pot un hom aprendre de conèixer's a sí mateix? Mai per la reflexió, sinó per l'acció. Procura fer ton deure, i sabràs allò que hi ha en tu.

Però quin és ton deure? Allò que el dia et demana.

Digues amb qui vas i et diré qui ets; i si sé en què t'ocupes, sabré el què serà de tu.

Cada home ha de pensar a la seva manera, perquè cadascú troba en el seu camí una veritat o un aspecte de la veritat que l'ajuda a través. Però a ningú li és permès abandonar-s'hi, sinó que l'ha de confrontar a cada moment: el pur instint, per si sol, no convé a la natura humana.

de dibujos que suplían la escritura en las cartas del artista, constituyen un fondo ameno, satírico y curioso, de la vis cómica que poseía Ramón Casas en grado sumo.

Sin embargo, quien nunca escribió más allá de tres líneas, trazó en más de cuarenta páginas, la revista crítica completa, de la Exposición Internacional de Bellas Artes de París, en 1900.

Y lo que en ellas dijo, corrobora lo que al compás de una vida y qué parecía fácil, despreocupada y tranquila, pintó, dibujó, dijo y pidió que se dijera. De ello, son testigos las campañas de «Pel & Ploma» y de «Forma», debidas a las enfadosas manifestaciones artísticas de otras publicaciones, que concrecionaron en las dos publicaciones indicadas, de las que nada más diré, por no hablar de mí.

Una faceta poco conocida y muy determinante de las convicciones artísticas de Ramón Casas, podía estudiarse en sus buenos tiempos, en plena salud, alegría y deseos de pintar, viendo las obras artísticas de que se rodeaba. Nunca habló del Greco, pero callaba cabizbajo y escéptico, cuando Rusiñol y Zuloaga o yo, levantábamos en alto, al gran sublimador de castellanos. En sus largas residencias de Madrid, prefería dibujar o pintar a visitar Museos o colecciones. No le preocupó nunca lo que hacían los demás, pero siempre colocó en lugar preferente, un autorretrato de Zorn y en toda su vida, sólo adquirió un lienzo de Nonell, antes de que los corazonos grasientos percibieran el gran temperamento del malogrado pintor de gitanas.

Finalmente, Ramón Casas, además de sus retratos al carboncillo, únicos anales gráficos de una época, la que se definirá como decisiva en el rapado de los rostros; además de los retratos al óleo, de tamaño natural los mejores, el Satie, el de la hermana menor del artista y el de mi mujer, además de muchos de los que se conservan en los Estados Unidos; además de cuadros que sin querer ser «de Historia», son históricos, como la «Procesión», «Garrote vil», «1909» y el «Baile de tarde»; además de esta copiosa producción, compuso una larga serie de carteles anunciadores, cuyo éxito proclaman aún después de largos años de ostentoso y atractivo reclamo, las esbeltas mozuelas que ofrecen una copa de anís al mundo entero.

Y Ramón Casas, que no quería escribir, que no gustaba de lecturas, que no discutía, que no anduvo adscrito a capillas ni capillitas, fué un propagandista constante, de lo último, de los más avanzado, de lo más sólido, de la mayor verdad posible en Arte.

Fué, también, habilísimo improvisador de razonamientos, no quedándose jamás sin contestar gráficamente a las más imprevistas salidas. En sus obras, luce esta claridad de percepción, involucrando en grises levemente irisados, todo lo necesario para sugerir el ambiente en que se mueven sus figuras. Los que de Arte escribían, deseosos de poseer en Barcelona, las «últimas modas» de París, dieron en hablar de impresionismo y de otras hierbas, que nunca existieron entre nosotros, a pesar de la continua filiación francesa de nuestra pintura.

Era en la vida íntima excelente gastrónomo y sabio «gourmet», que unía al fallo de su certero paladar, el conocimiento perfecto de cómo se condimentaban los platos preferidos, recordándose estas dotes en Francia, en América, en Barcelona y en Madrid.

En cuanto a sus viajes, es cierto que viajó mucho, pero nunca fué viajero. Para reunirse con una partida de amigos que aguardábamos en Caltaro, atravesó Venecia, sin moverse de la estación, durante las tres horas de parada. En cambio, fué uno de los primeros automovilistas y con el volante en la mano, recorría las carreteras con tanta destreza como maneja el pincel sobre el lienzo.

Y los cuentos mudos de «La naranja enferma», rivales de las magníficas películas sonoras de Malilla! Y el rasgueo absolutamente gitano de las guitarras! Estas habilidades manuales no paraban en esto. Encantado al oír el aria de la Estrella, de «Tannhäuser», aprendió el manejo del violoncello, en poco tiempo, hasta tocar magistralmente el canto favorito. Fastuoso en muchas ocasiones, organizó en su estudio del Paseo de Gracia, cenas, veladas, audiciones y conciertos, sin precedente y sin invitados posibles. Así desfilaron por el amplio recinto, Arbós, Albéniz, D'Indy, Unamuno, Ysaye, Réjane, Coquelin, Sada Yacco, Loie Fuller y otros muchos.

Todos estos recuerdos, brillantes, intensos, que subliman la imagen del que fué amigo querido durante los mejores años de su vida y de una vida de las mías, hacen desaparecer para siempre, las sombras, amarguras, discrepancias, represiones y otras negruras, que pudiera haber mediado entre nosotros.

Sólo veo y quiero ver en lo que me reste de tiempo en presente de indicativo, un Ramón Casas, risueño, intrépido, trabajador, tocando la guitarra con Eleonora Dusen a su vera, fumando inacabables cigarros ante los ojos atónitos de Rodin, de Forain, de Zacconi o de Sert, recorriendo las carreteras peores que en el mundo han sido, con imperturbable alegría y pintando lo mejor de su tiempo y los mejores entre sus contemporáneos.

Por estos recuerdos precisos y animosos, por la desaparición de las nubes que enturbian las vidas, no me duele decir y reconocer, triste pero serenamente, que la muerte algunas veces es piadosa.

M. UTRILLO, padre.
(De «El Día Gráfico»)

Els amics de l'Hospital

Es un deure social ineludible socórrer el malalt i amparar el desvalgut. Els germans nostres que no tenen el conhort de l'escalf familiar o bé que llur situació econòmica no pugui respondre al sosteniment de la malaltia, han d'ésser ajudats pels qui humanament poden sacrificar-se per amor a Déu i al pròxim. L'Hospital de Sant Joan Baptista, que fou creat per Bernat de Fonallà, senyor de Sitges,

per tal de socórrer gratuïtament al malalt pobre, necessita per complir aquest mandat fonamental la col·laboració de tothom, el sacrifici de tots els qui bonament poden oferir el seu òbol.

Feu - vos, doncs, dels «Amics de l'Hospital» amb almoïna fixa i recordeu-vos de les caixetes que en cafès i altres establiments hi ha perquè puguin ésser dipositades les almoïnes espontànies de sitgetans i forasters.

Heus ací la recaptació de les caixetes del 8 de Febrer al 20 de març:

Prado Suburens	39'60
El Retiro	32'90
Bar Odon	15'—
Pabelló de Mar	7'60
Saló Garatge	6'70
Pere Balcells	4'45
Hotel Sitges	3'60
Barberia Roca	3'—
Bar Xatet	3'—
Cafè Orient	2'10
Orfeó Sitgetà	0'95

AJUNTAMENT

Sessió del 18 de Març

Es celebrà sota la presidència del Sr. Alcalde Josep Costa Canàl, amb assistència dels regidors Jacas, Vidal, Carbonell, Santaló, Curtiada, Pasqual, Ibáñez i Planas i Poch.

Llegida l'acta de la sessió passada En Vidal aclarà que referint-se a la concòrdia amb «Talleres Tomás SA» rematant dels concursos per a la portada de noves aigües, va dir que, prèviament, va acordar-se ocupar amb preferència als obrers de Sitges.

Passa a la C. d'H. un ofici d'un representant de l'«Autòdrom de Terramar» instant la col·laboració de l'Ajuntament per a les manifestacions esportives que es preparen en la dita pista.

Quedà enterat el Consistori de la conformitat convinguda als «Talleres Tomás» mitjançant l'escreix de 20.000 pessetes.

Fou llegida una instància de Joan Pons en representació dels venedors del Mercat, ratificant el demanat en altre sol·licitut de data 15 de Gener últim. A proposta d'En Pasqual s'acordà obligar als venedors forasters a col·locar-se fora del davant de la plaça, cap darrera de la Casa de la Vila.

En un comunicat, el senyor Rafael Llopart donà compte d'haver-se solucionat l'assumpte Cusiné i que no hi ha dificultat en el referent al terreny d'obció de compra i es prengué en consideració una suggerència d'En Planas i Robert respecte la conveniència de que la porta d'entrada sigui enfront del carrer de Jesús.

S'acordà vista una instància de Joan Juncosa, vendre al sol·licitant una parcel·la a «Les Forques» al preu de 5 cèntims el pam quadrat.

Llegida una instància signada pel president del «Bloc Obrer i Camperol de Sitges» sol·licitant: 1—Que es procuri privar en absolut els jocs prohibits. 2— Que s'insisteixi perquè el contractista de l'Aqüeducte s'ocupin per torn els obrers parats de Sitges i 3— que es procuri que en les anunciades manifestacions religioses pels dies 24 i 25 del cor-

rent no passi com el que era corrent en temps de la Monarquia o sia que el provocat era el castigat. El ciutadà Curtiada defensa la proposició recalcant la necessitat de prendre en consideració els tres punts indicats, per la seva importància, després d'ampla discussió en la qual expressaren llur opinió els regidors Jacas, Pasqual, Santaló, Vidal, Ibáñez i Planas, s'acordà donar-se per enterat el Consistori, i que respecte al joc és precís que es presentin denúncies concretes per aplicar el corresponent càstig; que referent als obrers parats, depèn de l'acta administrativa que s'ha d'aprovar; i en quan a les manifestacions religioses, com que és cosa legalment autoritzada no es pot deduir d'on vindrà la provocació.

S'acordà que la diada de Sant Josep no sigui festa oficial.

A proposta dels regidors Planas i Vidal, s'acordà nomenar una comissió per què informi sobre l'emblema que haurà d'omplir el buit del tester del Saló de Sessions, comissió que formaran els regidors Planas, Jacas, Vidal i Curtiada.

En Pasqual proposa que es faci la Festa d'Homenatge a la Velleja acceptant la iniciativa de la Generalitat de Catalunya, però no en la forma rutinària d'anys passats, sinó en consonància amb els temps presents i amb caràcter purament laic.

A petició del regidor Ibáñez s'acordà estudiar la forma d'utilitzar algun lloc per a donar menjar als pobres vianants i denuncià que no pot l'Hospital sostenir la carga dels dinars que dona. S'acordà no mermar els dinars aquests i dedicar el 5 per cent íntegre dels espectacles públics dedicat a infància i mendicant i economitzar l'enllumenat entre dels dies de Pasqua i dedicar-lo a beneficència.

Clínica Dental

de

Miquel Pujol

Metge - Dentista

Extraccions sense dolor
Aparells de totes classes

Visita tots els dimecres de 10 a 19.

Carrer Sant Pere n.º 4 SITGES

GRAN MAGATZEM

per llogar

Carrer Sant Pere, 18

SITGES

El Rei de les Gorres

de

Fernando Piqué

Gran assortit de gorres
per la temporada
d'hivern.

Model 1931, preu de reclam, a **3 ptes.**

Especialitat amb els encàrrecs

**Boines de totes classes
i preus.**

NOTA: Aquesta casa no ven cap gorra amb visera de cartró.

Sucursal de SITGES

Espardenyeria "La Botiga Fonda" - Francesc Macià, 6
Davant del carrer Pau Iglesias.

BALUARD DE SITGES és el vostre setmanari

GRAN LIQUIDACIÓ
JOIERIA i PLATERIA
de la casa
FRANCESC de A. CARRERAS
Per retirar-se del negoci
Grans Descomptes
Passeig de Gràcia 30 (cantunada Diputació) Barcelona

Débiles tomad el acreditado
Elíxir Callol

que da Vida y Juventud

Es { rápido
científico
agradable

URALITA

URALITA

Agència Dipòsit per a la comarca:

Magatzems de J. Puig Benasach

Forn del Vidre, 5 Telèfon 147 - VILANOVA I GELTRU

Reb encàrrecs a Sitges En Jaumet Raventós

Sant Francesc, 3 (Estanc)

Philips - Radio

Aquesta marca és la que ha guanyat fins a la data en tots
quants Concursos ha pres part

Philips - Radio

per la supremacia dels seus articles, és la primera marca
mundial.

Vostè el pot adquirir amb dotze mesos de termini, ço és la
màxima garantia que cap marca ofereix.

Tots els detalls que necessiti l'hi seran abastament donats per
el seu representant en aquesta vila,

Ricard Gassó

Plaça Marqués de Montroig, 2

Camiseria i Corbateria

32, BOQUERIA, 32
BARCELONA

Gran assortit

CAMISES, CORBATES, MOLETORES
i tots els articles pertanyents al ram

La camiseria més econòmica
Especialitat en camises a mida

Joan Puig i Mestre

impressor

Santiago Rossinyol, 6

SITGES

L'industrial que vol viure al
dia, ha d'encarregar els im-
presos a una impremta de
gust modern. Ultra aquesta
avantatge farà, també, positi-
ves economies.

d'Escacs

El diumenge prop passat va tenir lloc en casino «Prado Suburense» l'inauguració de la *Penya* d'escacs juntament amb el repartiment de premis del finit torneig local. Per donar relleu i solemnitat a l'acte, hi assistiren el Sr. Oreste Llorens, President de la «Federació Catalana d'Escacs», el nomenat simultanista Alfred Monné i l'il·lustre escaquista Dr. Miquel Font de Boter, membre del Comitè Executiu de la «Federació Espanyola d'Escacs».

Començà l'acte, amb uues partides simultànies de 15 tablers, donades pel Sr. Monné. No es pot descriure l'interès i l'espectació que aquest acte despertà entre els concurrents, per ésser el primer que es celebrà a Sitges. Entre els jugadors que oposaven al Sr. Monné, socis tots ells de la «Penya», es sentia una mena d'emoció pròpia del moment, per tal d'enfrontar-se amb un jugador fort, el qual mantes vegades s'ha enfrontat amb grans internacionals i campions.

El joc es desenrotllà d'una manera molt digna d'elogi per part d'alguns, ja que el portaren admirablement fins al final, però que degut a la molta superioritat tècnica i a la gran estratègia pròpia dels grans mestres, desplegada pel Sr. Monné, fou impossible vèncer-lo; sols el senyor Jaume Sunyer, actual campió local, fent honor al seu títol sapigué, amb un intel·ligent asforç, dominar la ventatja que portaven les blanques jugades del Sr. Monné, i igualà el joc amb una posició que mantingué d'una manera brillant, fins al final, que es resolgué la partida amb taules. Felicitem de cor al Sr. Sunyer i a tots els que prengueren part a les simultànies, i els encoratgem a que no desanimin, puix que si amb la poca capacitat tècnica que tenen actualment poden aguantar-se d'una manera tan forta fins al final de la partida, i estudiant la teoria del joc, única manera de conèixer-lo a fons, podran lluitar amb jugadors forts sense temença de que el seu joc i la seva tècnica sigui inferior a la dels seus adversaris.

El Sr. President de la «Federació Catalana d'Escacs» volia disertar sobre la ventatja del joc d'Escacs i la necessitat de federar-se, però per ésser molt avançada l'hora, s'aplasà per una altra ocasió en que el senyor Llorens ens va prometre parlar amplement sobre aquest punt.

Seguidament el Secretari de la *Penya*, Sr. Artur Ramon, després d'explicar de com i de quina manera s'inicià l'organització de la *Penya* que en aquells moments s'inaugurava, pregà a tots els inscrits a que aportessin el seu esforç, a fi de poder fer de l'agrupació escaquista ara insignificant una entitat forta que dongui nom a Sitges i al «Prado», entitat que deslligada de tot materialisme sap afavorir tan digne joc.

El Sr. Planes i Robert, president del «Prado», després de fer entrega dels premis del finit torneig, la qual classificació ja es publicà, va donar les gràcies a les personalitats que

amb la seva presència havien honorat l'acte, i es feren vots perquè aquesta *Penya* naixent creixi i es fortifiqui per poguer el dia de demà tenir una significació en el nom escaquista. Finalitzà el parlament, amb un elogi, i es donaren les gràcies al Sr. Joan Lluís, fort escaquista i gran aimador de Sitges, que amb el seu esforç ha contribuït a que pogués celebrar-se la festa que estaven finalitzant.

Setmana Santa

Han transcorregut aquests dies sants amb la celebració de tots els actes a l'interior del Temple, amb una concurrència tant grandiosa de fidels que no s'havia vist mai a la nostra vila. La prohibició sectària de no permetre la celebració de les tradicionals Processons, tan populars i de tant renom, feu aixecar unànimes protestes entre el veïnat, car no hi havia cap motiu seriós per suspendre-les, quan ja s'havia otorgat el permís pertinent, amb les degudes formalitats legals. I el més xocant és que el Govern de la República ha tingut gran interès en que es celebrassin arreu, per donar un aspecte de normalitat a la vida pública, a Sitges a passat una cosa insospitada i contradictòria amb l'esperit transigent i verament democràtic del caràcter sitgetà.

La benedicció dels Rams, tan a la Parròquia com a l'Església de Mercè, resultà concorregudíssima. Venedors de palmes i palmons, diuen que és l'any que han tingut més venda.

A la tarda del dimecres, tothom enyorava l'anar a veure els Misteris, que no sortint professons no foren exposats.

L'Ofici del Dijous Sant fou solemnis-sim, amb molta concurrència en la Comunió General, tan d'homes com dones. A la tarda desfilaren els fidels per visitar els Mouments. A la Parròquia, completament plena, tingué lloc la com-movedora cerimònia del Levatori, rentant-se els peus a dotze pobres i el Sermó del Mandat que predicà molt eloqüentment el Sr. Rector Dr. Godayol. L'Hora Santa tingué lloc a les 10 del vespre, amb enorme concurrència, oferint el Temple Parroquial un aspecte de devoció íntima que deixarà perdurable record entre els fidels.

A la tarda fou traslladada la Imatge de la primera Administradora Senyora Josepa Lafarga de Carbonell al de la segona Sra. Josepa Vidal vídua de Robert. Anava coberta amb un vel negre i acompanyada per la Junta de la Confraria dels Dolors amb el Sr. Rector seguit d'una gran gentada, amb un solemni-silenci.

El sermó de la Passió, del Divendres Sant fou predicat pel Vicari Dr. Josep M.ª Camp, que emocionà a la multitud per la seva eloqüència apropiada a l'acte, i dintre d'una senzillesa de conceptes molt adients. Es suspengué el tradicional Via Crucis a l'ermita de Sant Sebastià, i es feu al vespre a l'interior del Temple.

La Missa Presantificats fou imponent, per la gran concurrència. Als Sants Oficis i ocupant el banc oficial, hi assistiren el Jutge Sr. Domènec Forment, el Fiscal municipal i suplent Srs. Rafael Padrol i Albert Carbonell, els regidors Planas Robert i Marcet i el Secretari del Jutjat Sr. Masip.

A la solemne funció de les Set Paraules, predià molt acertadament l'ex-vicari Mossèn Rafael Martí, i la Capella de Música, dirigida pel Mtre. Torrens interpretà molt bé música sagrada.

El trasllat de la Verge Dolorosa del domicili de la Sra. Vda. de Robert va efectuar-se a les 10 de la vetlla del divendres d'una manera commovedora. Davant del domicili de la Sra. Felician Ferret de Serret es congregà una gran multitud per presenciar l'entrada de la Santa Imatge, que fou descoberta entre llàgrimes d'emoció i saludada entusiàsticament per una munió de mans.

Ahir, dissabte es celebraren el actes de costum en la diada molt brillantment.

NOTICIARI

Estudiantes americanes

Han passat uns dies a la nostra vila, hostes del Gran Hotel Subur, el grup d'estudiantes de l'Universitat nordamericana «Delaware» que en viatge de vacances visita diverses capitals europees. Han gaudit del bon tracte de «Subur», de la bellesa de la nostra població i del sol de la nostra platja d'or, car elles inauguraren extemporàniament la ton-gada de veure belles feminitats damunt la sorra.

Centre Excursionista

Per aquests dies de Pasqua s'ha organitzat una acampada a Sant Llorenç de Munt, lloc que per la seva bellesa resulta un dels principals miradors de Catalunya.

Aquesta entitat ha canviat d'estatge. S'ha traslladat al de l'Orfeó de Sitges.

A l'Autódrom

Avui tenen lloc les anunciades curses, les quals han estat anunciades detalladament en la premsa de la capital.

Necrològiques

A Barcelona ha mort als 84 anys d'edat l'edat l'apreciada i bondadosa compatriota D.ª Maria del Vinyet Llopert i Balart, vídua de D. Agustí Alíer. A.C.S. i rebin els seus familiars nostre més sentit condol. L'enterrament tingué lloc el Dijous Sant, amb gran concurrència.

Lliga Regionalista

Ahir fou novament col·locat al balcó del seu cèntric local del Cap de la Vila el rètol de l'entitat. Ho celebrem.

Hom té en projecte un cicle de conferències a càrrec de destacats prohoms.

Notícies Vàries

El Comitè organitzador del Centenari de Goethe a Catalunya va fent públics els actes que es celebraran en diverses ciutats i viles catalanes en homenatge al genial poeta alemany. Hi figura també una representació a Sitges, de la Ifigènia, traduïda per Maragall i resumida. Ho celebrem i oferim des d'ara la nostra més entusiasta col·laboració.

Encara que no s'exhibiren públicament els Misteris, les administradores de la Verge dels Dolors, D.ª Josepa Lafarga de Carbonell i D.ª Josepa Vidal Vda. de Robert, instal·laren la sagrada Imatge a l'interior de llurs domicilis, amb molt bon gust i amb una ornamentació de flors i llums verament esplèndida, que fou molt elogiada pels nombrosos visitants. Tan distingides dames reberen moltes felicitacions per haver volgut seguir la bella tradició sitgetana d'homenatjar la Mare Dolorosa, a pesar de les actuals circumstàncies.

Són en gran nombre les famílies forasteres que passen les presents festes a la vila. Es lamenten totes d'haver-se prohibit les Processons, i asseguren que si Sitges segueix per aquesta devallada sectària i intransigent, perdrà ràpidament la seva tradicional nomenada de

vila moderna i comprensiva, que tant relleu li havia donat en el camp turístic. El «Foment de Sitges», fent-se ressó de sentir dels seus associats, que componen la quasi totalitat dels industrials i comerciants de la vila, han publicat unes fulles de protesta, contra la suspensió de les processons, que han estat repartides amb gran profusió entre el veïnat.

A l'hora de tancar aquesta edició, estaven per sortir les Colles de Caramelles a saludar al veïnat amb els seus cants tradicionals. Pels carrers hi regnava gran animació.

Havent-se transformat la plasseta de Els Molins, en qual lloc des de molts anys hi havia anat a menjar la mona la Colla del Prado, aquesta entitat ha adaptat un pintoresc lloc proper per a tal objecte, que s'hi ha construït una magnífica Era per a les ballades. Ha estat una iniciativa portada a cap en mig de gran entusiasme entre els pradistes.

Pel diumenge estava anunciada al Patronat la celebració d'una conferència a càrrec de l'il·lustrat periodista catòlic Sr. Soler Janer, però a la mateixa tarda, tres hores avans de començar, es rebé un original ofici de l'Alcaldia, que la prohibia. En canvi, el dimecres, a la Casa del Poble fou donada una conferència contra la Religió—així s'anuncià públicament—, pel comunista Jaume Miravittles, sense cap entrebanc legal. Visca la llibertat.

Un espectador de l'última sessió del Consistori d'aquesta vila es mostrava estranyat, de que a l'ésser a l'aprovació de comptes, el Secretari digués que portaven l'informe de la Comissió, excepte un dels viatges de l'ascensor jurídic al que objectàrem nosaltres que segons sembla, al revés d'altres coses, el costum fa la llei.

Proseguint els èxits conquerits, la sitgetana «Jazz Orchestre Mozart» ha actuat darrarament a Picamoixons i durant el proper abril actuarà a Rubí, Martorell i Tarrassa. També, el dia 13 del citat mes executarà davant de l'emissora Radio Barcelona.

Religioses

Dilluns de Pasqua: les misses com els diumenges. La de 10 serà solemne al Vinyet, amb assistència de les autoritats.

Dimarts: Totes les misses en sufragi de Bartomeu Carbonell i Vinyet Gener.

Divendres, primer de mes: A les 8 missa de Comunió General.

Dissabte: A les 10 Sabatina al Santuari del Vinyet.

Diumenge vinent a la tarda: funció de la Verge de les Dolors que li dediquen les senyores Administradores d'aquest any i entrada de nous congregants.

Magí Planas Pascual

MESTRE D'OBRES

S'ofereix per a tota mena de treballs del ram de la construcció.

Peritatges i presupostos.

Parallades, 51—SITGES

Un dolor insignificant molesta suficientment per fer-li buscar un bon remei. D'rovi el modern preparat. **LAPIZ TERMOSAN**

No volgheu patir de cap mena de dolor...

Per precaucions que es prenguin i per molt que ens abriguem, hi ha que retre-homenatge a les molesties que el fret i la humitat porten tots els hiverns. Amb desagradable constància, als primers fets, el DOLOR A L'ESPATLLA, PIT, BRONQUITIS i altres, fan la seva aparició fins que arriba la primavera i aleshores desapareixen. Això no vol dir que hem d'acceptar aquestes molesties com fatals, quan existeixen preparats com el **LAPIZ TERMOSAN**, de tant bones qualitats per a curar i aliviar dolors. No solament per als d'origen REUMATIC I CIATICA, també per a NEURALGIA, TORÇADES, DOLORS MUSCULARS, produïts per excés de treball, caminades llargues i els esports. Per a tots està indicat l'ús del **LAPIZ TERMOSAN**, la presentació del qual, completament nova, fa que el preparat sigui sumament senzill i pràctic d'aplicar, doncs per el seu ús no es necessita fer cap manipulació. A més el ser en forma de barreta, fa que no entorbi i es pugui portar sempre a la butxaca. No fa mal olor i no irrita mai la pell.

Quan la BRONQUITIS I REFREDATS ens molesten un dia darrera l'altre, amb l'amenaça d'una Congestió, hi ha que combatre-la amb insistència. Un remei fàcil i segur, el **LAPIZ TERMOSAN**

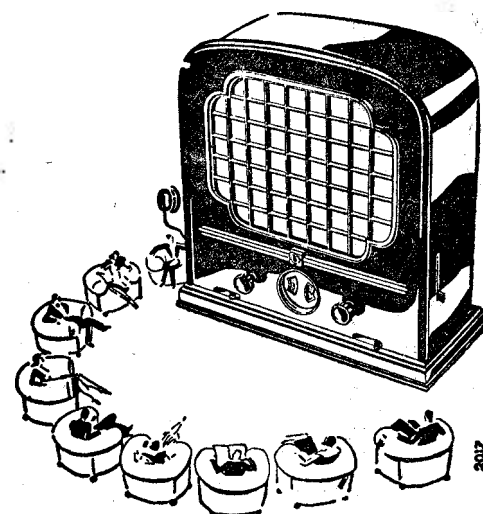
El lloc predilecte per l'estacionament del DOLOR són les articulacions. Foragitant molestos hoste aplicant-se el **LAPIZ TERMOSAN**

Els excessos dels deportistes que es tradueixen en dolors per tot el cos, es combaten amb el **LAPIZ TERMOSAN**

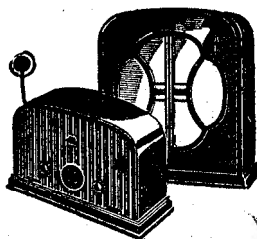
LAPIZ TERMOSAN

Es ven a totes les Farmàcies i Centres d'Específics a 4.25 ptes. el tubo

Veladas agradables

Musical - delicto en cada Hogar. Todo el entretenimiento de la Radio, en Música, Arte, Diversión, maravillosamente reproducido, por el aparato

TELEFUNKEN 33

El aparato más grande de la Radiolenta. Equipado con el superselector, resulta el aparato más selectivo de su clase. Se construyen para corriente alterna y continua en todos los voltajes. El mismo aparato se suministra también con altavoz separado.

PRECIOS

CORRIENTE ALTERNA		CORRIENTE CONTINUA	
T 33 W/L	Plas. 525	T 33 G/L	Plas. 550
T 33 W/	495	T 33 G/	525
Altavoz Arcofon 4		Plas. 125	
Equipados con válvulas pentodo			

RADIO TELEFUNKEN

Viatges Marsans, S. A.

Rambla Canaletes, 2 i 4 - BARCELONA

Bitllets de ferrocarrils
Quilomètrics i bitllets combinats
Passatges marítims i aeris
Serveis d'automòbil

Informes i pressupostos gratuïts

ALMIRALL i MUIÑO

continuadors de l'antic i acreditat taller de pintura decorativa del mestre Telèsfor Montfort i Vidua de M. Montfort.

Ofereixen els seus serveis a la clientela d'aquesta casa i al públic en general en tots els treballs de

PINTURA DECORATIVA

Preus limitadíssims

Per encàrrecs i pressupostos al carrer de Sant Pere, 13 -SITGES.

Clínica Dental

de

FRANCESC VIDELLET

Metge - Estomatòleg

BOCA I DENTS

Extraccions sense dolor a 5 ptes.
Flemos, obesos, fisetulee, empastos, etc.

Consulta: dijous, dissabtes i diumenges, de 6 a 12

CARRER JESÚS, 61 - baixos

Es ven i es liquida

la tenda de robes
i confeccions

situada al carrer Major, 9

L' ESTRELLA CONFITERIA DE QUALITAT

Major, 42

Teléf. 59

Totes les festes, més de vint varietats en dolços :- Especialitat amb els de nata :- Biscuit Glacée per encàrrac :- Torró de crema tot l'any :- Totes les festes **PASTA DE MONA** :- Bomboneria selectíssima :- Objectes per a Regal amb gran avantatge de preu. :- Aquesta casa dintre l'esfera en què es mou rivalitza amb les de la capital.

Es compleixen encàrrecs per difícils i capritxosos que siguin.

FIAMBRES

Única casa que els ven en aquesta vila.

PA DE VIENA

Única casa a Sitges que el fabrica matí i tarda

Demaneu
sempre

Conyac Valdespino